

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010840
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1512010840.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudkýň JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaných L. L. a A. L. pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/143/2012 zo dňa 08.01.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. júna 2021 pomerom hlasov 3:0 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

I./

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaný

L. L., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q.,
P. XXA

j e v i n n ý, ž e

dňa 06.10.2011 v čase o 18.50 h v Bratislave na Jankolovej ulici, medzi tenisovými kurtami a domovom dôchodcov, po predchádzajúcom slovnom konflikte napadol poškodeného I. L. Y., ktorý upozornil obvineného a A. L., aby si dali psov na vodítko, na čo sa mu oni vysmiali a povedali mu, že „čo hrá formu, či chce na papuľu“, na čo A. L. zobral psov, vzdialil sa a k poškodenému podíšiel obv. L. L., ktorý začal na poškodeného útočiť rukami zovretými v päšť a kopancami, pričom údery smerovali do oblasti tváre poškodeného, ktorý sa začal brániť, pričom obv. L. L. zvýšil intenzitu útoku kopaním do poškodeného - do oblasti chrbta a snažil sa ho zvaliť na zem, poškodený chytil obv. L. L. ruky a podarilo sa mu ho zvaliť na zem - na chrbát, pričom zápasil s ním na zemi, v čom k nim pribehol A. L. so psami, ktoré boli bez náhubku, pričom psy pohrýzli poškodeného do ľavého členka a na uchu, čím sa podarilo obv. L. L. uvoľniť zo zovretia a kopnúť poškodeného do oblasti tváre, čím boli pošk. I. L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Y. 4, Q., spôsobené zranenia - pohmoždenie hlavy, tváre v oblasti ľavého spánkového kĺbu, stratu dvoch zubov, zlomeninu dvoch porcelánových koruniek, podvrtnutie krčnej chrbtice, pohmoždenie hrudníka a brucha, odreniny oboch predlaktí, dve hryzné rany na pravom uchu a v oblasti vonkajšieho členka ľavej nohy spôsobené psami, s dobou liečenia do 35 dní,

t e d a

-inému úmyselne ublížil na zdraví

-dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti najmä tým, že napadol iného

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 1, ods. 2, § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný peňažný trest vo výške 1.500,-(jedentisícpäťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného L. L. nahradiť poškodenému I.. L. Y., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvalé bytom B. XX, Q. škodu vo výške 2.307,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného L. Y., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvalé bytom B. XX, Q., so zvýškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

II./

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. L., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom
Q., P. XX

z dôvodu § 285 písm. b) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 29.10.2012 sp. zn. 3Pv 728/2011 pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 06.10.2011 v čase o 18.50 h v Bratislave na Jankolovej ulici, medzi tenisovými kurtami a domovom dôchodcov, po predchádzajúcom slovnom konflikte napadli poškodeného I.. L. Y., ktorý upozornil obvinených, aby si dali psov na vodítko, na čo sa mu oni vysmiali a povedali mu, že „čo hrá formu, či chce na papuľu“, na čo obvinený A. L. zobral psov a vzdialil sa, k poškodenému podišiel obv. L. L., ktorý začal na poškodeného útočiť rukami zovretými v päšť a kopancami, pričom údery smerovali do oblasti tváre poškodeného, ktorý sa začal brániť, pričom obv. L. L. zvýšil intenzitu útoku kopaním do poškodeného - do oblasti chrbta a snažil sa ho zvaliť na zem, poškodený chytil obv. L. L. ruky a podarilo sa mu ho zvaliť na zem - na chrbát, pričom zápasil s ním na zemi, v čom k nim pribehol obvinený A. L. so psami, ktoré boli bez náhubku a z rozbehu začal kopať poškodeného do tváre, spánkovej časti, krku a do ramena, pričom psy pohryzli poškodeného do ľavého členka a na uchu, čím sa podarilo obv. L. L. vstať a následne obaja obvinení opätovne začali poškodeného biť a kopať do hlavy, čím boli pošk. I.. L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Y. 4, Q., spôsobené zranenia - pohmoždenie hlavy, tváre v oblasti ľavého spánkoveho kĺbu, stratu dvoch zubov, zlomeninu dvoch porcelánových koruniek, podvrtnutie krčnej chrbtice, pohmoždenie hrudníka a brucha, odreniny oboch predlaktí, dve hryzné rany na pravom uchu a v oblasti vonkajšieho členka ľavej nohy spôsobené psami, s dobou liečenia do 35 dní,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného L. Y., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom B. XX, Q. vo vzťahu k obžalovanému Ľubomírovi Mészárosovi s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/143/2012 zo dňa 08.01.2020 boli obžalovaní L. L. a A. L. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že

dňa 06.10.2011 v čase o 18.50 hod. v Bratislave na Jankolovej ulici, medzi tenisovými kurtami a domovom dôchodcov, po predchádzajúcom slovnom konflikte napadli poškodeného I.. L. Y., ktorý upozornil obvinených, aby si dali psov na vodítko, na čo sa mu oni vysmiali a povedali mu, že „čo hrá formu, či chce na papuľu“, na čo obv. A. L. zobral psov a vzdialil sa, k poškodenému podišiel obv. L. L., ktorý začal na poškodeného útočiť rukami zovretými v päšť a kopancami, pričom údery smerovali do oblasti tváre poškodeného, ktorý sa začal brániť, pričom obv. L. L. zvýšil intenzitu útoku kopaním do poškodeného - do oblasti chrbta a snažil sa ho zvaliť na zem, poškodený chytil obv. L. L. ruky a podarilo sa mu ho zvaliť na zem - na chrbát, pričom zápasil s ním na zemi, v čom k nim pribehol obv. A. L. so psami, ktoré boli bez náhubku a z rozbehu začal kopat' poškodeného do tváre, spánkovej časti, do krku a do ramena, pričom psy pohryzli poškodeného do ľavého členka a na uchu, čím sa podarilo obv. L. L. vstať a následne obaja obvinení opätovne začali poškodeného biť a kopat' do hlavy, čím pošk. I.. L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Y. 4, Q., spôsobili zranenia - pomliaždenie hlavy, tváre v oblasti ľavého spánkoveho kĺbu, stratu dvoch zubov, zlomeninu dvoch porcelánových koruniek, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka a brucha, odreniny oboch predlaktí, dve hryzné rany na pravom uchu a v oblasti vonkajšieho členka ľavej nohy spôsobené psami, s dobou liečenia do 35 dní.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zákona boli obžalovaným uložené úhrnné tresty odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, rovnako u každého z nich.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaných na náhradu škody voči poškodenému I.. L. Y. vo výške 2.307,-€ spoločne a nerozdielne.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obaja obžalovaní, ako aj okresný prokurátor. Odvolania obžalovaných smerujú proti výrokom o vine, treste a náhrade škody. Odvolanie okresného prokurátora smeruje iba proti výroku o treste a je podané v neprospech obžalovaných.

Odvolania obžalovaných boli odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 27.05.2020.

Obžalovaní namietajú nedostatočné preukázanie viny, a to najmä pokiaľ ide o závery súdu, že obžalovaných usvedčuje najmä výpoveď svedka-poškodeného I.. L. Y.. Obhajoba opakovane poukazovala nielen na rozpory vo výpovediach tohto svedka, ale zdôrazňovala niekoľko skutočností, ktoré usvedčujú tohto svedka z klamstva. Ide o tvrdenie poškodeného, že u seba nemal nôž, pritom sa preukázal opak. Druhou skutočnosťou je tvrdenie o poranení, ktoré malo vzniknúť uhryznutím psami, pričom zo znaleckého posudku MUDr. Štefana Nováka jednoznačne vyplýva, že tieto zranenia nemohol poškodený zistiť až po niekoľkých dňoch.

Obžalovaní pripomínajú, že práve poškodený I.. L. Y. je osobou, ktorá celý incident vyvolala a tiež zdôrazňujú skutočnosť, že sa im obom vyhrážal, že ich zabije a psov podreže. Túto okolnosť súd prvého stupňa vôbec nevzal do úvahy, pričom ak považuje za účelové zhodné tvrdenia obžalovaných, za účelové možné považovať aj popieranie vyhrážok zo strany poškodeného. Obaja sa domnievajú, že v posudzovanom prípade ide o „tvrdenie proti tvrdeniu“, teda v prípade tohto incidentu stoja proti sebe tvrdenia obžalovaných proti tvrdeniam svedka - poškodeného. Bez existencie ďalších relevantných

dôkazov o priebehu skutku, v duchu zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, nemožno vinu obžalovaných spoľahlivo ustáliť. Navyiac je významné, že aj viaceré výpovede poškodeného dostatočne nekorešponujú, napríklad v rámci poslednej výpovede pred súdom popisoval priebeh skutku odlišne od predchádzajúcej výpovede a dokonca opačne označil osoby útočníka a osoby, ktorá na začiatku incidentu odišla s oboma psami bokom. Znamená to, že po vrátení veci súdu prvého stupňa sa rozporuplnosť výpovede poškodeného ešte viac prehĺbila.

Z ďalších osôb, ktoré sa nachádzali neďaleko miesta incidentu, obžalovaní uvádzajú manželku poškodeného a zdôrazňujú najmä to, že v počiatočnej fáze bola sama účastníčkou slovného konfliktu a viac menej „vyprovokovala“ svojho manžela k ďalšej reakcii. Podstatným je to, že priebeh konfliktu nevidela a zaregistrovala iba to, ako jeden z obžalovaných zaútočil na jej manžela.

K výpovedi svedka I. B. obžalovaní, v dôvodoch svojho odvolania uvádzajú, že jeho výpoveď je takisto rozporuplná, pričom s väčším odstupom času sa rozpory viac prehlbujú. Napriek uvádzaniu rozdielnych vyjadrení je možné z jeho výpovede vybrať, že sám nevidel kto fyzický konflikt začal, teda kto koho napadol. Vnímal to, že poškodený držal obžalovaného L. L. na lopatkách a potvrdil aj to, že osoba, ktorá bola so psami za rohom, poškodeného nenapadla. Aj napriek tomu, že výpoveď tohto svedka je poznačená rozpormi, možno vo vzťahu ku nej konštatovať, že ide v porovnaní so svedkyňou C. Y. o objektívnu výpoveď.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaní uvádzajú, že nemožno opomenúť nelogické tvrdenie poškodeného, že bol napadnutý on, keď súčasne tvrdí, že pred napadnutím nedal obžalovanému žiaden dôvod na takúto reakciu (popiera že by sa vyhrážal likvidáciou psov) a pritom sám sa na pokyn svojej manželky za obžalovaným iniciatívne vybral. Obžalovaní boli pritom na odchode, avšak poškodený ich dobehol a je preto logické, že on ako prvý zaútočil, keďže obžalovaní k ďalšiemu konfliktu nemali žiaden dôvod.

Nesúhlas vyjadrili obžalovaní aj s tým, že od začiatku sú obaja vykresľovaní ako agresori a majitelia psov označovaných ako bojové plemená, pričom bolo preukázané že takáto kategória neexistuje. Vôbec nebolo brané do úvahy, že obžalovaný A. L. v blízkosti miesta konfliktu býva, pravidelne chodí so psom na prechádzky a nikdy predtým sa žiaden podobný incident neodohral. Preukázané je, že obžalovaných oslovila manželka poškodeného, vyjadrila určitý negativistický postoj alebo výhrady a manžela poslala, aby išiel celú vec vyriešiť. Po slovnej výmene iniciovanej manželkou poškodeného, vystupoval agresívne aj sám poškodený, naopak obžalovaní v tomto momente zachovali duchapritomnosť, keď obžalovaný A. L. odišiel so psami za roh, aby psy neboli svedkami konfliktnej situácie. Obžalovaní trvajú na tom, že vyjadrenia poškodeného napríklad o poškríbaní psom, uhryznutí psom a takisto o údajne ukradnutej peňaženke (ktorá však patrila obžalovanému L. L.) pôsobia ťažko uveriteľne.

K rozporom v znaleckých posudkoch L.. L. Q. a MUDr. Štefana Nováka zaujal svoje stanovisko znalec, MUDr. Peter Malinovský, ktorý bol neskôr pribratý do konania. Obaja znalci pritom zotrvali na svojich záveroch a odstránení rozporov fakticky nedošlo. Túto situáciu bolo podľa obžalovaných nevyhnutné vykladať v ich prospech. S istotou možno uviesť, že v prvej správe L.. F. sa zranenia spôsobené psom neuvádzajú. Z právneho hľadiska to podľa obžalovaných znamená, že nie je možné s istotou tvrdiť, že tieto zranenia vznikli pri konflikte poškodeného s obžalovaným L. L.. Rovnako mohli spomenuté zranenia vzniknúť až po incidente.

K účasti obžalovaného L. L. možno uviesť, že tento sa síce dostal do fyzického konfliktu s poškodeným, avšak nie je vôbec preukázané kto koho napadol a kto fyzický konflikt vyvolal. Výhrady obžalovaných smerujú aj voči tvrdeniam okresného súdu, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku, že svedkovia I. B. a C. Y. zotrvali na svojich výpovediach, čo však najmä v prípade svedka I. B. nie je pravda.

Vychádzajúc z uvedeného možno podľa obžalovaných uzavrieť, že obžalovaný L. L. bol poškodeným napadnutý, keďže sám dôvod na napadnutie poškodeného nemal (poškodený tvrdí že ho neprovokoval). Ak by aj napadnutie obžalovaného L. L. poškodeným nebolo dostatočne preukázané, je tu neodstránený rozpor a pochybnosť, ktorá musí svedčiť v prospech obžalovaného. Platí tiež, že obaja obžalovaní nie sú o nič menej slušní občania ako poškodený, obaja sú otcovia rodín, ktorí viedli riadny život. Takisto možno trvať na tom, že nebol ustálený ani mechanizmus vzniku zranení a nie je ustálené, či tieto spôsobil obžalovaný.

Vo vzťahu k trestom, ktoré boli uložené obom obžalovaným, zastávajú názor, že vzhľadom na dĺžku trestného konania by aj v prípade uznania ich viny, bol trest neprimerane prísny.

Čo sa týka náhrady škody, nie je podľa obžalovaných namieste, aby bolo rozhodnuté o ich povinnosti na náhradu škody a to vzhľadom na nepreukázanie ich viny.

Záverom obžalovaní zdôrazňujú, že súd prvého stupňa bol odvolacím súdom inštruovaný odstrániť rozpory, avšak k žiadnemu odstráneniu rozporov neprišlo, práve naopak, došlo k ich prehĺbeniu.

Na základe hore uvedených skutočností obžalovaní navrhli, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok tak, že oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania vytýka okresnému súdu nesprávnosť výroku o treste a tresty uložené obžalovaným považuje za nezákonné. Pri úvahách súdu o priznaní priťažujúcich a poľahčujúcich okolností pochybil okresný súd v tom, že obom obžalovaným priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona. U obidvoch obžalovaných pritom platí, že pred spáchaním posudzovaného skutku nevedli riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zákona. Za vedenie riadneho života možno považovať, okrem iného, dodržiavanie právneho poriadku, nenarúšanie občianskeho spolužitia, nedopúšťanie sa priestupkov, správnych deliktov či trestných činov. Nie je úplne vylúčené, aby bola táto poľahčujúca okolnosť priznaná aj v prípade, ak už bol páchatel' v minulosti za iný trestný čin odsúdený, no musí byť preukázané, že v čase medzi odpykaním trestu a spáchaním ďalšieho trestného činu riadny život viedol. Významné hodnotiace kritériá sú pritom povaha spáchaných trestných činov, ako aj časový odstup, ktorý je medzi jednotlivými skutkami.

Z odpisu registra trestov podľa prokurátora jednoznačne vyplýva, že obaja obžalovaní boli odsúdení za trestný čin ublíženia na zdraví, v oboch prípadoch ide o odsúdenie z roku 2009 a rovnako platí, že ide o zahladené odsúdenia. Na tieto odsúdenia nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, avšak nebolo na mieste ani konštatovanie súdu o predchádzajúcom vedení riadneho života obžalovaných. Za významný považuje prokurátor v tejto súvislosti aj fakt, že prejednávaný skutok bol spáchaný 06.10.2011, teda iba dva roky po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia za obdobnú trestnú činnosť. Znamená to, že priznanie, poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona u oboch obžalovaných bolo neopodstatnené.

Vzhľadom k tomu, že nemala byť priznaná žiadna poľahčujúca okolnosť, ale iba jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona, došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne mal byť podľa prokurátora použitý § 38 ods. 4 Tr. zákona vo vzťahu k obom obžalovaným a najnižšia možná výmera trestu bola v tomto prípade jeden rok. V tomto zmysle je podané aj odvolanie prokuratúry, pričom prokurátor navrhol sprísnenie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom a tento navrhol uložiť vo výmere jeden rok vo vzťahu k obom obžalovaným.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry v plnom rozsahu zotrval na odvolaní podanom okresnou prokuratúrou a vyjadril názor, že spáchanie skutku je dostatočne preukázané vo vzťahu k obidvom obžalovaným, preto navrhol oboch uznať vinnými a uložiť tresty odňatia slobody s podmiennečným odkladom a primeranú skúšobnú dobu.

Obhajca obžalovaných označil rozsudok okresného súdu za veľmi prekvapivý, nakoľko dôvodom zrušenia predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia bol nedostatočne objasnený skutok, ktorý podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu nepostačoval na rozhodnutie. Aj napriek tomu, že dokazovanie bolo doplnené a boli opätovne vykonané výsluchy a realizované znalecké vyšetrenie, situácia sa neposunula smerom k bližšej objasnenosti a odstráneniu rozporov. Čo sa týka znaleckého posudku MUDr. Malinovského, nie je celkom zrejmé, ako sa má tento posudok vyhodnocovať, či ide vlastne o nejaký kontrolný posudok, alebo nie. Nakoľko po konzultácii s odborníkmi sa javil pôvodný posudok MUDr. Bodnárovej ako nepresvedčivý, jej závery neudržateľné, obhajoba predložila posudok, v ktorom MUDr. Novák vysvetľoval, prečo nie je možné akceptovať záver, že sa zranenia po psoch nenašli hneď pri prvom vyšetrení. Po podaní posudku MUDr. Malinovským je možné tvrdiť, že ani teraz nie je jednoznačne ustálené, ako k týmto zraneniam poškodený prišiel a navodzuje to pochybnosti, že tieto mohli byť spôsobené aj neskôr po skutku, pričom nie jednoznačne ustáleným ostáva aj mechanizmus ich vzniku. Zdôraznil, že v nadväznosti na tieto tvrdenia, pôsobí poškodený nepresvedčivo. Rovnako

tak dal do pozornosti, že pri poslednom výsluchu svedka B., ktorý bol fakticky jediným svedkom, sa jeho výpoveď od predchádzajúcej výrazne odkláňala, fakticky si na priebeh incidentu už nespomínal a v zásadnej zmene prišlo aj u poškodeného, ktorý oproti pôvodnej výpovedi uvádzal osoby útočníkov opačne.

Reagujúc na doplnenie dokazovania výsluchom svedka I. B., obhajca upozornil, že tento svedok nevedel potvrdiť, či sa do konfliktu zapojila aj druhá osoba, rovnako nevedel uviesť, kto fyzický konflikt začal a uviedol, že manželka poškodeného mala adresovať poškodenému poznámku v tom smere „aby to nechal tak“ z čoho možno vyvodiť, že samotný poškodený v konflikte aktívne vystupoval. Po zhrnutí týchto faktov možno dospieť k záveru, že obž. A. L. sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe, pretože do konfliktu nezasiahol a pokiaľ ide o obžalovaného L. L., takisto nie je možné uzavrieť, že sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe, najmä preto, že nie je zrejmé, či fyzický konflikt s poškodeným vyvolal on, alebo tento vyvolal sám poškodený. Rovnako nemožno jasne a objektívne ustáliť priebeh skutku, keďže svedok B. neposkytol presvedčivé vyjadrenia. Vzhľadom na uvedené obhajca navrhol, aby obaja obžalovaní boli oslobodení spod obžaloby.

Obžalovaní L. L. a A. L. vyjadrili súhlas s vyjadrením svojho obhajcu vrátane návrhu na konečné rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len v tom prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V rámci tohto postupu zistil odvolací súd, že nie je možné akceptovať závery prvostupňového súdu pokiaľ ide o ustálenie viny jednotlivých obžalovaných a zároveň nie je možné stotožniť sa s výrokom o treste tak, ako bol prijatý súdom prvého stupňa. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že k zrušeniu a zmene prvostupňového rozhodnutia došlo na podklade obidvoch odvolaní, teda čiastočne boli akceptované odvolacie námietky obžalovaných a čiastočne aj odvolacie námietky prokurátora.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa a doplnením dokazovania pred odvolacím súdom boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku,

ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaní L. L. a A. L. sú na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 29.10.2012 trestne stíhaní pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v úvode odôvodnenia tohto uznesenia.

Obžalovaným je v podstate kladené za vinu, že dňa 06.10.2011 po predchádzajúcom slovnom konflikte napadli poškodeného, ktorý upozornil obvinených, aby si dali psov na vódzku, na čo sa mu oni vysmiali a povedali mu, že „čo hrá formu, či chce na papuľu“, na čo obv. A. L. zobral psov a vzdialil sa, k poškodenému podišiel obv. L. L., ktorý začal na poškodeného útočiť rukami zovretými v päst' a kopancami, pričom údery smerovali do oblasti tváre poškodeného, ktorý sa začal brániť, pričom obv. L. L. zvýšil intenzitu útoku kopaním do poškodeného - do oblasti chrbta a snažil sa ho zvaliť na zem, poškodený chytil obv. L. L. ruky a podarilo sa mu ho zvaliť na zem - na chrbát, pričom zápasil s ním na zemi, v čom k nim pribehol obv. A. L. so psami, ktoré boli bez náhubku a z rozbehu začal kopať poškodeného do tváre, spánkovej časti, do krku a do ramena, pričom psy pohrýzli poškodeného do ľavého členka a na uchu, čím sa podarilo obv. L. L. vstať a následne obaja obvinení opätovne začali poškodeného biť a kopať do hlavy, čím poškodenému spôsobili zranenia - pomliaždenie hlavy, tváre v oblasti ľavého spánkoveho kĺbu, stratu dvoch zubov, zlomeninu dvoch porcelánových koruniek, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka a brucha, odreniny oboch predlaktí, dve hryzné rany na pravom uchu a v oblasti vonkajšieho členka ľavej nohy spôsobené psami, s dobou liečenia do 35 dní.

Okresný súd vydal najskôr dňa 15.11.2012 vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaných vinných zo žalovaných prečinov na nezmenenom skutkovom základe a uložil im trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so skúšobnou dobou v trvaní dva roky.

Po podaní odporu obžalovanými bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom súd prvého stupňa vypočul obžalovaných, poškodeného, svedkov I. B., I. C. Y., prečítal znalecké posudky a oboznámil listinné dôkazy obsiahnuté v spise.

Prvýkrát bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V dňa 29.04.2015. Na podklade odvolaní obžalovaných L. L. a A. L. rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 16.08.2016, sp. zn. 3To/42/2016 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podstatnými dôvodmi vrátenia veci prvostupňovému súdu bolo najmä to, že z rozhodnutia okresného súdu nevyplývalo akým spôsobom sa vysporiadal so zásadnými rozpormi, ktoré vyplynuli zo znaleckých posudkov MUDr. Magdalény Bodnárovej a MUDr. Štefana Nováka, najmä pokiaľ ide o poranenia spôsobené uhryznutím psa a rozdielne popisovaný mechanizmus vzniku zranení u poškodeného. Nedostatočne bolo súdom vysvetlené, ako sa vyrovnal s rozpormi, ktoré boli evidentné pri porovnaní jednotlivých výpovedí svedka I. B.. Taktiež bolo okresnému súdu vytknuté, že nevenoval dostatočnú pozornosť obrane obžalovaných a nevysporiadal sa s obhajobnými argumentami a takisto odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedalo kritériám upravených v § 168 Trestného poriadku.

Po vrátení veci prvostupňovému súdu, tento opätovne vykonal výsluchy obžalovaných, poškodeného a svedkov I. C. Y. a I. B.. Postupom podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva odvetvie chirurgia MUDr. Peter Malinovský za účelom podania znaleckého posudku v súvislosti so zraneniami poškodeného I. L. Y., ktoré mal pri skutku utrpieť. Následne bol menovaný znalec na hlavnom pojednávaní okresného súdu vypočutý k záverom písomne podaného znaleckého posudku. Rovnako bol k záverom podaného znaleckého posudku vypočutý aj znalec MUDr. Štefan Novák. Po opätovnom oboznámení listinných dôkazov okresný súd znovu vo veci meritórne rozhodol.

Po preskúmaní vecí na podklade odvolaní podaných obžalovanými a prokurátorom odvolací súd konštatuje opodstatnenosť odvolacích námietok vo vzťahu k obžalovanému A. L. a čiastočnú opodstatnenosť vo vzťahu k obžalovanému L. L.. Takisto bolo ako sčasti opodstatnené vyhodnotené aj odvolanie prokurátora, najmä pokiaľ ide o jeho argumentáciu v súvislosti s priznaním poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona.

Na podklade dôkazov, ktoré boli vykonané pred súdom prvého stupňa a doplnené dokazovaním pred odvolacím súdom, je možné konštatovať, že medzi obžalovanými a poškodeným došlo ku konfliktu, ktorému bezprostredne predchádzalo nedorozumenie medzi obžalovanými a manželkou poškodeného. Priebeh incidentu medzi obžalovanými popisujú jednotliví zúčastnení rozdielne a okrem výpovedí ich troch je k dispozícii výpoveď iba jedného priameho svedka, I. B., ktorý však nevidel celý incident. Pokiaľ ide o výpovede obžalovaných, L. L. sa zúčastnil celého incidentu, čiže popisuje priebeh udalosti od začiatku verbálneho konfliktu s poškodeným, až do momentu ukončenia fyzického zápasu s A. L., ako to obžalovaní zhodne uvádzajú, videl iba koniec bitky, pretože stál so psami za rohom, odkiaľ nemal výhľad. Z tohto dôvodu nemohol vypovedať o celom priebehu skutku. Porovnávajúc výpovede obžalovaných a svedkov, možno celkom spoľahlivo konštatovať, že ich výpovede sa rozchádzajú a s výpoveďami poškodeného a svedka B. nekorešpondujú ani závery znaleckého posudku MUDr. Štefana Nováka a lekárske potvrdenia o zraneniach poškodeného.

Odhliadajúc od okolností, ktoré bezprostredne skutku predchádzali a zameriavajúc pozornosť výlučne na priebeh fyzického napadnutia, je potrebné uviesť, že podľa obžalovaného L. L., tento reagoval na poškodeného potom, čo sa mal slovne vyhrážať zabitím nim, aj ich psom. Poškodený mal vtedy v ruke otvárací nožík, ktorý bol zavretý. Obžalovaný ďalej uviedol, že nakoľko videl, že asi bude problém, podal bratovi vŕdzku so psom, s tým, aby išiel radšej za roh, pričom poškodený naňho zaútočil, on sa uhol, následne ho zhodil na zem, on bol na lopatkách a poškodený ležal na ňom. Ako sa bránil, zhodil on poškodeného na zem, podarilo sa mu vykopnúť mu z ruky nožík, ako aj poškodeného zo seba zhodiť. Pri tomto zápase mu povypadávali veci z vreciek, tak si ich začal zbierať, pričom nejaké veci na zemi boli aj poškodeného. Zobral si svoju peňaženku a poškodený mu ju vytrhol, s tým, že je to jeho peňaženka a začal kričať na manželku, že ho lúpežne prepadli, aby zavolala policajtov. On potom našiel ten nožík ktorým naňho poškodený zaútočil a zahodil ho asi 150 metrov od miesta činu. V tom čase už bol nožík otvorený, nevie kedy sa otvoril, ale počas súboja už otvorený bol.

V tom čase bol spoluobžalovaný jeho brat A. L. za rohom aj so psami. Do bitky sa nezapojil, pričom počas bitky tam psi neboli, brat ich mal na vŕdzke. Jeho brat nevidel celý incident, len jeho koniec, pričom ku koncu incidentu bol so psami asi tri, štyri metre od nich.

Obžalovaný A. L. zhodne uviedol, že potom, čo poslali manželku poškodeného „do riti“, poškodený im povedal, že ich zabije a psom odreže hlavy. Keďže bola vypätá situácia, on radšej odišiel so psami za roh. Nevie, čo sa presne dialo, ale počul nejaké zvuky zápasu medzi jeho bratom L. a poškodeným. Keď sa tam šiel pozrieť, poškodený ležal na bratovi, stále útočil a i keď sa brat postavil a zbierať si veci, ktoré mu pri útoku povypadávali, poškodený začal vykrikovať, že ho prepadli. On nevidel fyzicky útok medzi poškodeným a jeho bratom. Keď sa im poškodený vyhrážal dobodaním a odrezaním hláv psom, mal niečo v ruke, pričom si myslí, že to bol vreckový nôž, ktorý sa tam potom aj našiel. V čase incidentu bol asi 15 metrov vzdialený a psi boli na vŕdzke.

Poškodený I. L. Y. opisuje začiatok konfliktu tak, že obžalovaní ho poslali „do riti a povedali mu, že mu môžu dať na hubu“. Jeden z obžalovaných - L. L. začal na neho útočiť a ten druhý - obž. A. L. zobral psov na obojok a vzdialil sa o niekoľko metrov. L. L. ho následne začal udierať do tváre, kopal ho, dostal ho na zem, pričom jemu sa podarilo odhodiť ho od seba. Na chvíľu stratil rovnováhu a spadol na zem. Po chvíli sa mu napriek pretrvávajúcemu útoku obžalovaného podarilo postaviť. Chvíľu zápasili obaja v stoji, poškodenému sa však podarilo dostať obžalovaného na zem a aj v tom čase smerovali od neho útoky do oblasti spánkov a tváre. V momente, keď sa k nim približoval druhý z obžalovaných a psi skákali okolo nich, poškodený na chvíľu poľavil v zovretí a vtedy sa obžalovanému podarilo kopnúť ho do tváre. V tomto momente došlo k vybitiu zubov poškodeného. Potom zakričal na manželku aby zavolala policajtov. Následne si obžalovaný L. L. začal zbierať veci. On zbadal, že má v ruke peňaženku, myslel si, že je jeho, tak ho schytil, ale potom zistil, že to nie je jeho peňaženka, obžalovaný mu ju vytrhol z ruky a obaja obžalovaní sa dali na útek.

Čo sa týka psov, jeden zo psov sa mu zahryzol do členka ľavej nohy a druhý útočil z pravej strany na hlavu. Keď sa vrátil z nemocnice, zistil, že má ďalšie zranenia a to z pazúrov psa okolo ucha a hryznutie na priehlavku. Nevie, či tí psi boli na vódzke, ale pohybovali sa voľne okolo nich. Pokiaľ ide o poranenia, bol ošetrený hneď v ten deň, ale lekári si nevšimli zranenia za uchom ani na priehlavku. Nebol si vedomý toho, že má pri sebe nôž. On sa obžalovaným nevyhrážal zabitím ani zarezaním psov.

Pre úplnosť treba uviesť, že na rozdiel od fázy prípravného konania a súdneho konania pred vydaním prvého rozhodnutia vo veci, poškodený I. L. Y. vo svojej poslednej výpovedi po zrušení prvostupňového rozsudku uvádzal osoby obžalovaných opačne, teda útočníkom, s ktorým mal fyzický konflikt bol pôvodne L. L., avšak v záverečnej fáze označoval poškodený za tohto útočníka A. L..

Svedok I. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl dvoch mužov, ktorí stáli oproti sebe a riešili nejaký konflikt. Jedným z nich bol obžalovaný (ten vyšší) a poškodený. Poškodený obžalovanému dohovárať, že sa nechce biť, ale obžalovaný udrel poškodeného do tváre a potom ho zhodil na zem, znovu ho postavil, znovu ho bil, pričom poškodený mu hovoril, aby prestal. Obžalovaný ale opäť poškodeného hodil na zem a zase ho začal biť. Spoznať ho vybehol brat - spoluobžalovaný aj so psami a opäť sa strhla bitka, obaja útočili na poškodeného, pričom aj psi skákali po poškodenom a hryzli mu nohy.

Uvedený svedok v prípravnom konaní k záveru útoku vypovedal, že keď spoznať ho vybehol aj druhý obžalovaný (nižšej postavy), ktorý mal so sebou psa, bolo to už len také chvíľkové kopnutie. K vyrazeniu zubov došlo podľa výpovede svedka potom, čo sa bili poškodený a vyšší z obžalovaných, poškodený pri páde zlomil drevené zábradlie a následne ho obžalovaný kopol, čím mu vybil zuby. K správaniu psov, ktoré mal držať počas celého fyzického napadnutia obžalovaný A. L., sa svedok I. B. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní vôbec nezmienil a v jeho výpovedi z prípravného konania nie je vôbec spomenuté, že by psi došli do kontaktu s telom poškodeného. V rámci opätovného výsluchu na súde prvého stupňa svedok k účasti druhého z obžalovaných, ktorý mal so sebou psa uviedol, že tento muž ho vyzval, aby sa do konfliktu nemiešal, pričom tento obžalovaný iba stál pri útočníkovi a poškodenom, ktorí boli na zemi a pes začal skákať na poškodeného.

V rámci výpovede pred odvolacím súdom svedok potvrdil, že videl, ako sa na Jankolovej ulici bijú dve osoby. Tieto osoby sa navzájom kľbčili, boli na zemi, priamo nevidel osobu, ktorá mala byť útočníkom, do tváre videl iba osobu napadnutú, s ktorou sa potom aj rozprával. Bol vzdialený od miesta zápasu asi 10 metrov. Viditeľnosť bola slabá, nakoľko už bolo šero resp. tma. Trvalo to asi 15-20 minút. Ďalej od dvoch zápasiacich stál ďalší muž, ktorý mal psa. Pamätá si, že ten ďalej stojaci muž mu povedal, aby si to nevšimli, aby šli ďalej. Bolo to celkom neprehľadné, nakoľko tam kričala manželka poškodeného, že volá políciu. Svedok sa nevedel jednoznačne vyjadriť k tomu, či zasiahol do vzájomného zápasu aj ďalší muž, eviduje, že tento muž spolu s ďalším, ktorý bol na zemi, spoločne odišli a na mieste zostal poškodený. Svedok nevedel uviesť, kto vyvolal konflikt, pričom počas incidentu počul ako poškodenému jeho manželka hovorila, aby to nechal tak.

Svedkyňa I. C. Y. videla ako jedna z tých osôb, s ktorými mala konflikt kvôli psom, na poškodeného zaútočila. Počula len vzdychy, z toho usúdila, že je tam bitka, ale konflikt nevidela, len jeho začiatok.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia MUDr. Magdalény Bodnárovej a jeho dodatkov vyplýva, že poškodený utrpel zranenia a to pomliaždenie hlavy, tváre v oblasti ľavého spánkového kĺbu, stratu dvoch zubov, zlomeninu dvoch porcelánových koruniek, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka a brucha, odreniny oboch predlaktí, dve hryznuté rany na tele spôsobené bojovými psami. Tieto zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou liečenia do 35 dní. Poranenie z lekárskeho hľadiska je ľahké, ale komplikované. Zranenie mohlo vzniknúť mechanizmom ako udáva poškodený I. L. Y.. Trvalým poúrazovým následkom u poškodeného je poúrazové poškodenie chrupu, a to strata dvoch horných zubov a zlomeniny koruniek zubov. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že zranenia poškodeného si vyžiadali lekárske ošetrenie, očkovanie proti besnote a následný protetický zubný chirurgický zákrok s predpokladanou dobou liečenia do 35 dní.

Čo sa týka zranení poškodeného po útoku psov, v záveroch znalkyne sa uvádza aj údaj o tom, že poškodený bol pohryzený na pravom uchu a v oblasti vonkajšieho členku ľavej nohy, rovnako sa v

záveroch jej posudku uvádza aj údaj, že poškodený bol v oblasti pravého ušného laloka poškrábaný pazúrami a hryznú ranu mal iba v oblasti ľavého členka. Jednoznačne sa však znalkyňa vyjadruje k tomu, že povrchové hryzné rany na tele sa zhoja do 7 dní od napadnutia, nevyhnutné bolo iba očkovanie proti besnote.

V priebehu súdneho konania bol predložený aj druhý znalecký posudok k zraneniam poškodeného, ktorý vypracoval MUDr. Štefan Novák a bol predložený obhajobou. Z posudku vyplýva, že poškodený I. L. Y. utrpel pomliaždenia tváre s odreninou a krvným výronom na koreni nosa, pomliaždenie v oboch čelustných zhyboch, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie brucha, pomliaždenia a odreniny na oboch lakťových zhyboch, odreninu ľavej ušnice, ranu v oblasti ľavej členkovej kosti, stratu zubov, zlomeninu druhého rezáka pravého horného zubaradia a uvoľnenie druhého rezáka ľavého horného zubaradia. Čo sa týka mechanizmu vzniku úrazu, tieto mohli byť spôsobené úderom tupého predmetu, napr. úderý päšťami, dopadom päste do oblasti koreňa nosa, úderom nohou (kolenom), kopnutím do oblasti horných zubaradií, a dopadom na zem a ťahom o povrch zeme. Podľa vyjadrenia znalca zistenie hryznej rany na ušnici nie je možné zistiť až po niekoľkých dňoch, nakoľko rana sa prejavuje krvácaním a bolestivosťou. Takisto prítomné pohryznutie psom na chodidle nie je možné zistiť až po niekoľkých dňoch, nakoľko by boli viditeľné stopy na odevu. Pomliaždenia hlavy - tváre, hrudníka a brucha ako boli spôsobené nemožno hodnotiť ako kopnutím z rozbehu, nakoľko nebola spôsobená vážnejšia ujma na zdraví. Znalec sa ďalej vyjadril k zlomenine a strate zubov poškodeného, ako aj k lekárskeym zákrokom v tejto súvislosti.

S cieľom odstrániť rozpory v záveroch znalcov, bolo okresným súdom rozhodnuté o pribratí znalca MUDr. Petra Malinovského, znalca z odboru zdravotníctva odvetvie chirurgia. Z písomne podaného znaleckého posudku a taktiež z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní je možné zistiť, že popisuje vzniknuté zranenia v zhode so závermi znaleckého posudku MUDr. Magdalény Bodnárovej. K zraneniu poškodeného v oblasti chrupu - dva zlomené predné zuby a dve zlomené korunky zubov znalec uviedol, že toto vzniklo priamym zásahom (úderom alebo kopancom) na zuby. V prípade, ak by takéto zranenie malo byť dôsledkom pádu na tvár, alebo nárazom tváre na plot, zábradlie alebo iný podobný predmet, boli by prítomné aj traumatické zmeny na mäkkých tkanivách. V kombinácii s poranením týchto mäkkých tkanív by bol aj dopad na zlomeniny zubov menší.

K ustáleniu povrchových zranení, ktoré mali byť spôsobené uhryznutím psa alebo použitím pazúrov psa, tieto sa u poškodeného našli v oblasti ľavej ušnice a na členku. Vzhľadom k tomu, že tieto poranenia boli odborne zdokumentované ako hryzné poranenia, súčasne chirurgom a infektologičkou, je vylúčené, že by hryznými ranami neboli. Pokiaľ ide o ich odhalenie a popis, môžu byť v istých časových intervaloch od vzniku úrazu ťažko rozpoznateľné a nemusia mať vždy a za každých okolností svoje jasné charakteristické morfológické znaky. Napríklad pri zasiahnutí ušnice len čiastočne očným zubom psa bude ranka drobná, napríklad ako bodná rana po pichnutí hrubšou ihlou. Preto je podľa znalca jej prítomnosť v lokalite nedostupnej zraku poškodeného dôvodom na jej neskoršie objavenie. Vychádzajúc z kompletných zdravotných záznamov a dokumentácie o zraneniach poškodeného, tieto podľa znalca nejavia žiadne známky diskrepancie. V týchto záznamoch absentuje akýkoľvek náznak pre úvahy, že by zranenia mohli vzniknúť pri nejakom inom incidente. K zaznamenaniu zranení, ktoré pochádzali od psa a k ich popisu lekárom na centrálnom príjme znalec uviedol, že lekár centrálného príjmu tieto hryzné poranenia v správe neuvádza, čo však podľa znalca neznamena, že neboli v tomto momente u poškodeného prítomné. Znalec ako lekár s dlhoročnou praxou na centrálnom príjme uviedol, že v týchto správach nemôžu byť detailne obsiahnuté všetky zistenia o drobných poraneniach, nakoľko lekár tohto oddelenia sa zameriava na podstatné závažné zranenia a v správe sú obsiahnuté len základné veci. Znalec pripustil, že popis o zraneniach v oblasti hlavy je v prípade poškodeného nepresný a zbežný, môže byť podmienený aktuálnou situáciou na oddelení centrálného príjmu a množstvom práce. Správa z druhého dňa je už podrobnejšia a uvádza sa v nej aj zranenie, ktoré sa do prvotnej správy lekára centrálného príjmu nedostalo. Znalec na podklade informácii, ktorými disponoval, pripustil, že prvotná správa bola urobená povrchne a taktiež nebolo správne, že poškodený nebol odoslaný na ďalšie vyšetrenia, napr. ani na stomatológiu, napriek jednoznačnému nálezu v dôsledku vylomenia predných zubov.

Okrem toho znalec uviedol, že pri zraneniach, ktoré poškodený utrpel, sa primárne v prvých hodinách po úraze venoval najzávažnejším poraneniam, teda poškodeniu zubov. Nasledujúci deň bol vyšetrený stomatológom aj infektologičkou, ktorá popísala pohryznutie v oblasti ucha a ľavej dolnej končatiny. Poškodenému bolo nariadené opakované očkovanie proti besnote, pričom bolo konštatované, že

majiteľ psa zatiaľ nebol zistený. Podľa znalca k neskoršiemu odhaleniu poranenia v oblasti dolnej končatiny prispelo aj to, že hryzná rana bola na členkovej kosti, ktorá je schovaná pod vonkajším a vnútorným členkom a svojim umiestnením je dostatočne chránená a krytá topánkou. Aj vzhľadom na lokalizáciu nemusela vizuálne pôsobiť na prvý pohľad jednoznačne ako odtláčok zuboradia psa. Taktiež v dôsledku šoku z úrazu, ktorý poškodený utrpel, dochádza k tzv. centralizácii krvného obehu kedy je krv predispozične distribuovaná pre mozog, vnútrobrušné a vnútrohrudné životne dôležité orgány, v dôsledku čoho môžu byť cievy na periférii (dolných končatinách) menej zásobené krvou a pri drobných poraneniach nemusia miesta na nich krváčať.

Okrem vyššie spomenutých a analyzovaných dôkazov vychádzal okresný súd rovnako aj súd odvolací z listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, predovšetkým z lekárskeho správ o zraneniach poškodeného a zápisnice z obhliadky miesta činu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, dospel odvolací súd k záveru, že vo vzťahu k obžalovanému L. L. je spáchanie skutku dostatočne preukázané. Okrem výpovedí obžalovaných L. L. a A. L., z ktorých možno čiastočne vyvodíť, že k fyzickému útoku zo strany L. L. voči poškodenému došlo, sú k dispozícii najmä výpoveď poškodeného I. L. Y., výpoveď svedka I. B., ktoré sa v zásadných bodoch, pokiaľ ide o účasť obžalovaného L. L. na fyzickom konflikte s poškodeným, zhodujú. Nepriamo sú výpovede poškodeného a svedka I. B. podporené závermi znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva.

Aj napriek rozdielnemu popisu začiatku konfliktu, tak ako ho poskytujú obžalovaní a poškodený, možno prijať jednoznačný záver o tom, že poškodený sa na podnet svojej manželky postavil na obranu svojej rodiny. Takisto obžalovaní zotrvali na svojom stanovisku a reakciami poškodeného a jeho manželky sa cítili dotknutí a aj s použitím vulgárnych výrazov im dali najavo svoj nesúhlas. Obžalovaný L. L. reagoval arogantne a aj napriek tomu, že sa spolu s bratom pobral z miesta preč, verbálnu komunikáciu neukončil a dostal sa do fyzického konfliktu s poškodeným. Hoci sa obžalovaný L. L. stále bráni tým, že napadnutý bol poškodeným práve on, táto obrana je vyvrátená ostatnými získanými dôkazmi a to najmä z dôvodu, že na tele obžalovaného L. L. neboli zaznamenané žiadne stopy zranení pochádzajúcich z úderov, prípadne kopancov spôsobených poškodeným. Naopak, prítomnosť týchto zranení bola zistená na tele poškodeného I. L. Y.. Aj napriek tomu, že sa v priebehu fyzického konfliktu ocitol obžalovaný v dôsledku fyzickej prevahy poškodeného na zemi na lopatkách, nemožno opomenúť, že aj podľa poškodeného, rovnako tak svedka B., sa fyzický konflikt vyvíjal a vyskytli sa v ňom viaceré fázy, v ktorých jednoznačne dominoval obžalovaný L. L. a v týchto fázach svojimi údermi spôsobil poškodenému zranenia, ktoré boli lekármi zadokumentované.

Krajský súd sa po zhodnutí všetkých dostupných dôkazov nestotožnil s názorom okresného súdu a prokurátora, pokiaľ ide o záver, že k fyzickému napadnutiu voči poškodenému došlo konaním obidvoch obžalovaných, teda, že skutok bol spáchaný spolupáchatelstvom a obaja obžalovaní rovnako zodpovedajú za spôsobený následok. Pre prijatie takéhoto záveru neboli k dispozícii dostatočne presvedčivé dôkazy. Napriek viacerým nezrovnalostiam, ktoré sa v priebehu dokazovania objavili vo výpovediach poškodeného a svedka I. B. a ktoré sa ani do skončenia odvolacieho konania nepodarilo odstrániť, možno konštatovať, že sa títo dvaja svedkovia zhodujú s obžalovanými v tom, že ešte vo fáze verbálneho konfliktu odišiel za roh jeden z obžalovaných a zobral so sebou psov, ktoré boli na vôdzkach. Aj napriek nečakanej zmene v identifikácii osôb obžalovaných, ku ktorej došlo pri poslednej výpovedi poškodeného, možno uzavrieť, že fyzického konfliktu sa zúčastnil L. L. tak, ako to obaja obžalovaní potvrdzujú a potvrdzoval to pôvodne aj poškodený a so psami sa vzdialil obžalovaný A. L.. Svedkovia aj obžalovaní sa zhodujú aj v tom, že obžalovaný A. L., ktorý držal psov, sa k svojmu bratovi a poškodenému priblížil až v samom závère ich konfliktu a do bitky sa nezapojil. V niektorých výpovediach poškodeného a svedka B. sa objavili vyjadrenia, že aj obžalovaný A. L. mal do poškodeného kopnúť, avšak v iných výpovediach vrátane výpovede svedka B. pred odvolacím súdom, sa už takéto vyjadrenie nenachádza.

Za podstatné pri ustálení priebehu skutku a prijatí záveru, či došlo k jeho spáchaniu samostatným konaním L. L. alebo spoločným konaním L. L. a A. L. považuje krajský súd to, že súd nemal k dispozícii presvedčivý dôkaz, ktorý by nasvedčoval vzájomnej dohode obžalovaných o spoločnom postupe voči poškodenému a ani podklady pre prijatie záveru, že obžalovaný A. L. svojím aktívnym konaním prispel

k naplneniu skutkovej podstaty žalovaných prečinov. Z rozhodnutia, ktoré obaja obžalovaní prijali v samom začiatku konfliktu a ktorým bolo vzdialenie sa obžalovaného A. L. z miesta incidentu spolu so psami, možno skôr vyvodiť tendenciu vyhnúť sa spoločnému napadnutiu poškodeného s uvedením si závažnosti následkov, ktoré mohli vo vzťahu k poškodenému nastať, vzhľadom k tomu, že minimálne jeden zo psov, ktorý už bol dospelý by sa takejto konfliktnej situácii mohol situovať do pozície ochrancu svojho pána, čo mohlo celú situáciu významným spôsobom zhoršiť. Významným faktom, ktorý ovplyvnil úvahy krajského súdu pri zmene prvostupňového rozhodnutia, bolo aj to, že poškodený I. L. Y. viacmenej zhodne vo všetkých svojich výpovediach uvádza, že zranenie zubov, ktoré z hľadiska závažnosti naplnilo pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví (zlomenie štyroch zubov), bolo jednoznačne spôsobené L. L. vo fáze keď sa snažil vymaniť zo zovretia poškodeného a udrel ho priamo do oblasti chrupu. Na tento moment si poškodený zreteľne pamätal a popisuje ho v celom procese nemenne. Nakoľko nebolo k dispozícii dostatok jednoznačných dôkazov o spoločnom zámere oboch obžalovaných a aktívna účasť pri fyzickom napadnutí poškodeného I. L. Y. obžalovaným A. L. nie je vykonanými dôkazmi spoľahlivo ustálená, bolo podľa názoru krajského súdu potrebné tieto pochybnosti vyhodnotiť v jeho prospech.

Čo sa týka právneho posúdenia konania obžalovaného L. L., v tomto smere neboli zistené žiadne nedostatky v prvostupňovom rozhodnutí, konanie obžalovaného L. L. bolo správne posúdené ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Vyššie uvedené právne posúdenie, pokiaľ ide o kvalifikáciu podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, sa odvíja od presvedčivého záveru znalcov o charaktere, závažnosti a mechanizme vzniku zranení u poškodeného I. L. Y.. Poškodený podľa záverov znalcov utrpel pohmoždenie hlavy, tváre v oblasti ľavého spánkového kĺbu, stratu dvoch zubov, zlomeninu dvoch porcelánových koruniek, podvrtnutie krčnej chrčtice, pohmoždenie hrudníka a brucha, dve hryzné rany. Zranenia boli znalcami popísané ako ľahké, s dobou liečenia do 35 dní. Najzávažnejšie z týchto zranení, ktoré si zároveň vyžiadalo opakované zákroky stomatológa a vyžadovalo najdlhšiu liečbu, bolo poranenie chrupu. Poškodený podstúpil viaceré zákroky u stomatochirurga, pričom jeho práceneschopnosť trvala od 06.10.2011 do 19.11.2011. Obvyklá dĺžka liečby pri tomto type poranenia bola znalcom odhadnutá na 14 dní, avšak vždy je závislá od individuálnej situácie pacienta, pričom v tomto prípade došlo k pooperačným komplikáciám v dôsledku zápalu zubného koreňa.

Okrem liečby tohto zranenia podstúpil poškodený preventívne očkovanie proti besnote, ktoré trvalo po dobu jedného mesiaca. K zraneniu, ktoré bolo spôsobené uhryznutím, prípadne poškríbaním psa, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že napriek prvotným pochybnostiam, ktoré sa objavili aj v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, bola táto otázka v dostatočnej miere objasnená. Po vypracovaní znaleckého posudku a výsluchu svedka MUDr. Petra Malinovského, ktorý presvedčivo vysvetlil ako môže dôjsť k situácii, že sa tieto zranenia ani lekárom ale ani zranenou osobou nespozorujú bezprostredne po ich vzniku a rovnako presvedčivo znalec vysvetlil aj to, že v dôsledku existencie iných viditeľnejších, závažnejších a výrazne bolestivejších zranení, sa tieto malé povrchové poranenia kože nemusia prejavovať ani bolestivosťou bezprostredne po ich vzniku, ani nápadne krváčať. Vzhľadom na ich lokalizáciu v konkrétnom posudzovanom prípade, je možné akceptovať, že boli poškodeným zaznamenané až nasledujúci deň, ako aj to, že na ne neupozornil lekára, ktorý ho ošetroval na centrálnom prijímacom oddelení.

V tejto súvislosti krajský súd na objasnenie úvah pri posúdení závažnosti spomenutých poranení a spôsobu ich liečby, dáva do pozornosti, že išlo len o drobné povrchové hryzné rany, ktoré sa podľa záverov znalcov zhoja do sedem dní od ich vzniku. Tieto zranenia by teda neboli spôsobilé naplniť kvalifikačné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví. To, že došlo k podávaniu vakcín proti besnote v priebehu jedného mesiaca, nemožno podľa názoru krajského súdu pričítať v neprospech ani jedného z obžalovaných. Z obsahu spisu je totiž možné zistiť, že už v deň skutku bolo vo veci začaté trestné stíhanie a nasledujúci deň vznesené obvinenie obžalovaným L. L. a A. L., to znamená, že bolo jednoduché ustáliť poškodeným osoby majiteľov psov, ktoré boli pôvodcami vzniknutých hryzných poranení. Tvrdenie, ktoré aj podľa lekárskej správy poškodený poskytol lekárom, bolo neúplné, resp. nepravdivé a terapii podávaním piatich vakcín proti besnote sa dalo jednoduchým spôsobom predísť tým, že by bolo vyžiadané potvrdenie o povinnom očkovaní psa.

Zranenie poškodeného svojim charakterom, závažnosťou a nevyhnutnou dobou liečenia naplnilo charakteristiky ublíženia na zdraví v súlade s ustanovením § 123 ods. 2 Tr. zákona. Obmedzenia v obvyklom spôsobe života, ktoré dlhšie ako len na krátky čas obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života, sú podrobne popísané v záveroch znaleckého posudku z odboru zdravotníctva.

Čo sa týka naplnenia skutkovej podstaty prečinu výtržníctva obžalovaným L. L., je potrebné súhlasiť s názorom okresného súdu, že fyzickým napadnutím poškodeného na verejnom priestranstve došlo zo strany obžalovaného k výtržnosti. Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatela k zásadám občianskeho spolužitia. Spravidla pôjde o fyzické a psychické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam.

Konanie obžalovaného teda súčasne naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví, preto je nutné akceptovať záver o spáchaní dvoch trestných činov v jednočinnom súbehu.

V nadväznosti na záver o uznaní viny obžalovaného L. L., zameral odvolací súd svoju pozornosť na preskúmanie úvah okresného súdu, ktorými bol vedený pri ukladaní trestu, voľbe druhu trestu a jeho výmery, s prihliadnutím na všetky okolnosti predpokladané v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Čo sa týka posúdenia druhu uloženého trestu a jeho výmery, krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste, nakoľko pri ukladaní trestu neboli okresným súdom dôsledne rešpektované princípy ukladania trestov vyplývajúce z ustanovení § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona. Okresný súd nedostatočne zvážil okolnosti spáchania skutku, osobné pomery a možnosti nápravy páchatela a časový odstup od spáchania skutku, ktorý má priamy dopad na efektivitu ukladanej sankcie. Súčasne pochybil aj v prospech obžalovaného pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, na čo v dôvodoch odvolania správne poukázal okresný prokurátor. V dôsledku takéhoto postupu došlo k uloženiu trestu, ktorý je aj podľa názoru odvolacieho súdu z viacerých hľadísk neadekvátny.

Okresný súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zákona zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného a ustálil, že došlo k splneniu zákonných podmienok pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona.

Čo sa týka poľahčujúcej okolnosti, ktorou je vedenie riadneho života, táto aj podľa názoru odvolacieho súdu bola obžalovanému priznaná v rozpore so zákonom. Podmienka vedenia riadneho života pred spáchaním skutku nebola u obžalovaného L. L. splnená a to z dôvodu, že tento bol v minulosti trikrát súdne trestaný pre trestnú činnosť násilného charakteru. Tým, že vo všetkých troch prípadoch už došlo k zahladeniu odsúdenia, nastúpila fikcia neodsúdenia, čo však nie je pojem obsahovo totožný s pojmom vedenie riadneho života. Obsah pojmu vedenie riadneho života je oveľa širší a vo všeobecnosti predpokladá, že určitá osoba rešpektuje právne normy, nedopúšťa sa konania, ktoré vykazuje znaky priestupkov, či trestných činov. Osoba, ktorej bolo zahladené predchádzajúce odsúdenie, je osobou, u ktorej už nemožno na dané odsúdenie prihliadať, ale neznamená to, že je aj osobou, ktorá doposiaľ viedla riadny život. Prijatie takéhoto záveru by mohlo viesť k situácii, že sú napríklad rovnako posúdené osoby, z ktorých jedna sa nikdy žiadneho protiprávneho konania nedopustila a druhá bola trikrát odsúdená, avšak jej odsúdenia sú zahladené. Pri takomto porovnaní je zrejmé, že takýto postup by bol nesprávny a nespravodlivý.

Krajský súd však pri preskúmaní veci zistil splnenie podmienok pre priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, ktorou je spáchanie viacerých trestných činov, konkrétne prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva.

Vzhľadom na uvedené došlo ku zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, nakoľko u obžalovaného je daná prevaha priťažujúcich okolností.

S prvostupňovým rozsudkom v časti výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému L. L. (najmä pokiaľ ide o druh uloženého trestu), sa odvolací súd nestotožňuje. Niet pochybností o tom, že trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom by bol z formálneho hľadiska v súlade so zákonom, avšak druh

zvoleného trestu a jeho výmera s prihliadnutím na okolnosti prípadu i okolnosti na strane obžalovaného sú neprímerané a dostatočný efekt je možné podľa názoru odvolacieho súdu dosiahnuť aj alternatívnym trestom.. V rámci úvah o treste bolo podľa názoru krajského súdu potrebné zohľadniť dôslednejšie celkové okolnosti prípadu a udalosti, ktoré bezprostredne predchádzali napadnutiu poškodeného. Z dôkazov vyplynulo, že ani reakcie poškodeného a najmä jeho manželky neboli adekvátne situácii. V správaní obžalovaných ako majiteľov psov neboli zistené žiadne nedostatky, psy nevzbudzovali u okoloidúcich strach, ani iné negatívne emócie, skôr naopak, keďže sa dieťa poškodeného ku nim spontánne priblížilo. Obaja obžalovaní viedli psy na vôdzke a tieto nikoho neohrozovali.

Pokiaľ ide o osobné a rodinné pomery obžalovaného, tieto neboli prvostupňovým súdom pri úvahách o druhu trestu dostatočne zohľadnené. Obžalovaný je otcom dvoch detí, žije usporiadaným životom, je riadne zamestnaný a jeho čistý mesačný príjem dosahuje približne 1.800,-€. Dôležitým faktom je aj to, že od spáchania skutku uplynulo desať rokov, čo má zásadný vplyv aj na efekt uloženej sankcie. Zároveň treba zdôrazniť, že k výraznému predĺženiu konania v tejto veci obžalovaný významnejším spôsobom neprispel.

Postupujúc podľa zásad pre ukladanie trestov obsiahnutých v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, odvolací súd považuje za primeranejšie a aj z hľadiska efektívnosti vhodnejšie opatrenie uloženie peňažného trestu. Obžalovaný vedie usporiadaný rodinný život, riadne pracuje. Peňažný trest vo výmere tisícpäťsto eur je pre obžalovaného dostatočným postihom a je adekvátnou sankciou aj z pohľadu spôsobeného následku. Obžalovaným deklarovaný mesačný príjem je podľa odvolacieho súdu dostatočný na uhradenie peňažného trestu, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z § 56 ods. 2 Tr. zákona.

Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu bol obligatórnym postupom podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona určený obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace.

Pokiaľ ide o výrok, ktorým bol obžalovaný L. L. zaviazaný na náhradu škody voči I. L. Y. vo výške 2.307,-€, tento bolo potrebné akceptovať ako správny, iba s tým rozdielom, že obžalovaný je na náhradu spôsobenej škody zaviazaný samostatne. Nárok na náhradu škody bol poškodeným riadne a včas uplatnený a jeho výška sa odvíja od výsledku bodového ohodnotenia v posudku o bolestnom.

So zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený v súlade s § 288 ods. 2 Tr. poriadku správne odkázaný na civilný proces s odôvodnením, že dokazovanie vo vzťahu k zvyšnej časti uplatneného nároku by presiahlo potreby trestného konania. V tomto smere nezistil odvolací súd žiaden dôvod na zmenu, preto uvedený výrok fakticky prevzal z prvostupňového rozsudku.

Čo sa týka uplatneného nároku poškodeného na náhradu trov v rámci trestného konania, tú dáva odvolací súd do pozornosti ustanovenie § 557 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré predpokladá, že ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribraním splnomocnenca. Podľa § 558 ods. 1 Tr. poriadku o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

K oslobodzujúcej časti rozsudku je potrebné okrem už uvedených úvah zdôrazniť, že po preskúmaní prvostupňového rozsudku na podklade odvolania podaného obžalovaným A. L., bolo nutné konštatovať, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne venoval vysvetleniu, na základe čoho dospel k záveru, že k spáchaniu skutku došlo formou spolupáchateľstva, keďže z výpovedí obžalovaných nie je možné vyvodiť záver o nejakej predchádzajúcej dohode, naopak z rozhodnutia obžalovaného L. L., ktoré rešpektoval obžalovaný A. L., bolo úplne zrejmé, že sa konfliktu vyhol, jednak z dôvodu, že potreboval udržať vo väčšej vzdialenosti obidvoch psov obžalovaných, ako aj z toho dôvodu, že nechceli, aby si privodil problémy vzhľadom na svoju osobnú a rodinnú situáciu. Ďalší dvaja svedkovia, teda poškodený a svedok I. B. viacmenej zhodne uvádzajú, že obžalovaný A. L. pristúpil k svojmu bratovi a poškodenému až na konci zápasu, keď už mal poškodený po údere od L. L. do oblasti tváre vybité zuby a žiadnym zásadným spôsobom sa do útoku nezapojil. Okresný súd po vykonaní rozsiahleho dokazovania, napriek obrane obžalovaného A. L. nekriticky prevzal verziu priebehu skutku

tak, ako bola formulovaná v obžalobe, aj napriek tomu, že nikto z osôb prítomných na mieste činu, jeho aktívnu účasť na fyzickom napadnutí poškodeného nepotvrdil.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V konkrétnej posudzovanej trestnej veci odvolací súd konštatuje, že na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní okresného súdu a doplnené pred odvolacím súdom, možno prijať jednoznačný záver, že participácia obžalovaného A. L. na skutku tak, ako bola dôkazmi ustálená, nevedla ku vzniku následkov, ktoré tvoria znaky skutkových podstát prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný do fyzického konfliktu poškodeného a spoluobžalovaného nezasiahol, pretože sa nachádzal cca desať metrov vzdialený a držal na vôdzke oboch psov a v momente, keď ku nim prišiel, nevyvinul podľa poškodeného a svedka B. iadnu takú aktivitu, ktorá by preukázateľne viedla ku vzniku následkov, ktoré by možné vyhodnotiť ako ublíženie na zdraví. Čo sa týka povrchových hryzných poranení od psov, ktoré mal obžalovaný A. L. na vôdzke, odvolací súd odkazuje na svoje úvahy, uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia a uzatvára, že v prípade týchto zranení nešlo podľa záverov znalcov o zranenia, ktoré možno posúdiť ako ublíženie na zdraví.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol v súlade s § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku o zrušení napadnutého rozsudku, pretože uznaním viny obžalovaného A. L. došlo k porušeniu Trestného zákona a na podklade správne zisteného skutkového stavu rozhodol sám o oslobodení obžalovaného spod obžaloby z dôvodu uvedeného v § 285 písm. b/ Tr. poriadku.

O nároku poškodeného bolo vo vzťahu k obžalovanému A. L. rozhodnuté obligatónym výrokom podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, podľa ktorého súd odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces v prípade, ak dôjde k oslobodeniu spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.